

Ministeren har sat denne rigsrevisionsundersøgelse i gang, og i et svar på et spørgsmål fra fru Margrete Auken her i Folketinget den 29. maj afviser kirkeministeren – endda på en meget ubehagelig måde, synes jeg faktisk – at der overhovedet er noget galt.

Det er meget tankevækkende, at det sker den 29. maj. 2 dage forinden, den 27. maj, er der åbenbart et møde, hvor man diskuterer den kreative bogføring med biskopperne, og ministeren bliver advaret imod det. Det fremgår af det brev, der er tilgået Kirkeudvalget, at 2 dage, før ministeren kommer med den meget ubehagelige afvisning til fru Margrete Auken, oplyses det, at der er problemer. Ministeren må da også selv kunne se, at der ingen sammenhæng er.

Ole Stavad (S):

Jeg må indrømme, at nu har jeg altså svært ved at forstå, hvad det er, ministeren mener.

Ministeren startede med at svare, at hun var helt opmærksom på, at Folketingets Kirkeudvalg ikke havde fået en korrekt orientering – sådan opfattede jeg det – og så fortsatte ministeren, og jeg tror, jeg skrev det præcist ned, at ministeren ville sikre, at det skete i fremtiden. Men nu svarer kirkeministeren mig, at hun har givet Folketinget alle de oplysninger, hun selv var i besiddelse af. Hvor ligger sandheden?

Det næste, jeg godt vil bede om, er at få svar på det spørgsmål, jeg stillede. Jeg stillede et spørgsmål om den advokatundersøgelse, som ministeren har sat i værk. Er det en undersøgelse, der kun skal beskæftige sig med ministeriet, altså embedsmændene, eller er det en undersøgelse, som også retter sig imod ministeren? Fastholder ministeren stadig benhårdt, at ministeren er uskyldshvid og ikke har noget ansvar for noget som helst i denne sag, men at hun har nogle uduelige embedsmænd? Er det fortsat ministerens indgang til denne sag, uanset hvad der står i Rigsrevisionens beretning?

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Fru Karen Klint kom ind på spørgsmålet om leasingaftalerne, men mig bekendt er det dem, det næste spørgsmål drejer sig om, altså spørgsmål nr. S 3099, så det vil jeg besvare i den sammenhæng. Og så skal jeg sige til hr. Ole Stavad, at når jeg har fået kommissoriet for advokatundersøgelsen færdigudarbejdet, vil jeg sende det til Folketingets Kirkeudvalg.

Karen J. Klint (S):

Det er korrekt, at leasingaftalerne også indgår i det næste spørgsmål, men de indgår jo også i den underforsyning, den fortielse af sandheden, som Kirkeudvalget har været udsat for.

Kl. 14.15

Når ministeren nu siger, at ministeren gerne vil sikre, at Kirkeudvalget og Folketinget får sandheden at vide i fremtiden, vil jeg godt spørge, hvorfor vi ikke kan få den her i nutiden. Den 26. marts stillede jeg faktisk et spørgsmål, fordi udkastet til rapporten var blevet omtalt i et dagblad. Jeg spurgte meget direkte, om der er nogen ting, der er blevet fortiet, og i det svar, jeg fik godt en måned efter, oplyste ministeren, at det kan jeg vente med at få svar på, til rapporten er endeligt færdigbehandlet. Men det ligger jo et stykke vej ud i fremtiden, måske godt hen på efteråret.

Jeg synes, det ville klæde ministeren, at vi fik sandheden nu og ikke skal vente på den. Hvorfor får vi ikke sandheden i nutiden, men kun i fremtiden?

Bjarne Laustsen (S):

Når man ikke selv er medlem af Kirkeudvalget, men er medlem af folkekirken og er optaget af almene spørgsmål, må det så være tilladt at stille et enkelt spørgsmål?

Når man gennem de sidste 14 dage har fulgt med i debatten om de forhold, der hersker i Kirkeministeriet, får man det indtryk, at den eneste, der ikke har nogen skyld og noget ansvar, er kirkeministeren, men at ansvaret udelukkende er placeret hos tidligere ministre og embedsmænd. Derfor er spørgsmålet simpelt hen, om det forholder sig sådan, og det er helt enkelt at svare på det: Er den eneste, der ingen skyld har i denne sag, den nuværende kirkeminister, og kan alt tørres af på og placeres hos embedsmænd og tidligere ministre? Er det korrekt opfattet?

Pia Gjellerup (S):

Jeg er blandt dem, der mener, at Rigsrevisionens beretning hører til i den afdeling, hvor man kunne sige, at af sagens samlede akter er den måske det mindst belastende. Det efterfølgende forløb har været meget mere belastende, nemlig vores yderligere kendskab til den viden, ministeren har haft og har udtalt sig på baggrund af, men ikke videregivet, og ministerens forsøg på at beskyldte både forgængere og medarbejdere for det værste, der næsten tænkes kan.